

Nyelvre és térden állva áldozzunk!

Cañizares bíboros

Nyelvre és térden állva kellene áldozniuk a híveknek, mivel ez fejezi ki Isten imádatát – mondta nemrég (2011. júniusában) az ACI Prensának adott interjúban Antonio Cañizares Llovera bíboros, az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció prefektusa.

A pápa után a spanyol bíboros a leginkább felelős a liturgia és a szentségek ügyéért a Vatikánban. Mint ismeretes, a térden állva, nyelvre való áldoztatás jelentőségére Őszentsége XVI. Benedek pápa erőteljesen fel kívánja hívni az Egyház figyelmét nemcsak szavaival, de személyes példamutatásával is: a pápánál áldozó hívek mindig így veszik magukhoz az Eucharisziát. A szentáldozás ezen hagyományos módja jobban megfelel a Szentséget megillető köteles hódolatnak, a Szent Test részecskéit is megóvó feltétlen tiszteletnek, valamint a krisztushívő szükséges gyermeki alázatának és a testi-lelki összeszedettségének. Cañizares bíboros a liturgikus tradíció és a Szentatya iránymutatása mellett kiállva, teljes hivatali tekintélyével támogatja, hogy a szentáldozás a lehető legméltóbb módon történjék, ami ősi hagyományunk szerint a térdelve és nyelvre áldozás.

Mindez annak kifejezése, hogy egyszerűen tudjuk: Isten előtt vagyunk ilyenkor, Ő éltet minket, és mi ezt nem érdemeltük ki – fejtette ki a kardinális az amerikai, spanyol nyelvű ACI Prensának. Szerinte a térden állva való, nyelvre áldozás Isten imáadásának jele, amit a mindennapi liturgikus gyakorlatban helyre kell állítani. „Úgy vélem, az egész Egyház számára szükséges, hogy térden állva vegyünk magunkhoz az Eucharisziát” – szögezte le az Istentiszteleti Kongregáció prefektusa.

Ha a körülmények miatt, vagy egészségi okokból nincs lehetőségünk letérdelni az áldozáskor, akkor is jó lenne, ha legalább térdet hajtánánk

vagy mélyen meghajolnánk az Oltáriszentség előtt, mielőtt ajkunkkal fogadjuk a Mennyei Eledelt.

A bíboros úgy véli: ha trivializáljuk az Eucharisziát, mindent trivializálunk. Márpedig Krisztus testének magunkhoz vétele keresztény életünk legfontosabb pillanata e földön. Cañizares újságírói kérdésre újfent elítélte a liturgikus visszaéléseket, amit szerinte leginkább a megfelelő képzéssel lehet megelőzni. Ezeket a visszaéléseket úgy tudjuk elkerülni, ha méltósággal, az Egyház előírásai szerint mutatják be a szentmisét a papok. Végezetül a prefektus felhívta a figyelmet a püspökök különös felelősségére az Eucharisztia méltó ünneplésével összefüggésben.

Cañizares Llovera bíboros nem először hirdeti az Oltáriszentséget megillető köteles hódolat és a Szent iránti érzékenység elősegítésének a szükségességét. A Szentatya tanítását és személyes példáját, valamint az Egyház vonatkozó hagyományát már korábban is sokszor kommentálta, például a „La Razón” spanyol újságnak adott 2008-as interjújában.

A nyelvre-áldozás – az áldozásnak XVI. Benedek pápa által előnyben részesített formája – „nem csak formai dolog. Mit jelent a Szentostyát nyelvre fogadni? Mit jelent a Legméltóságosabb Oltáriszentség előtt letérdelni? Mit jelent a szentmisében az átváltoztatás alatt térdelni? Ezek imádatot jelentenek, ezek azt jelentik, hogy elfogadjuk, hogy Jézus az Eucharisziában valóban jelen van”, mondta Cañizares bíboros, prefektussá való választásáig Toledo érseke.

„Ezek tiszteletet és az Isten előtt magát földre vető ember hitének állapotát jelzik, aki tudja, hogy minden Istentől származik, és ennek tudatában elnémulva, Isten dicsőségétől, jóságától és irgalmától elkábulva érzi magát. Ezért nem egyezik ez a viselkedés, ha a kezünket nyújtjuk oda és valahogyan fogadjuk a Szentostyát, azzal a magatartással, amikor ezt a helyzetnek megfelelő tisztelettel cselekedjük. Ezért nem mindegy, hogy állva vagy térdelve áldozunk, hiszen mind e jelek mélyebb jelentéssel bírnak. Ahova el kell jutnunk, az az embernek eme elmélyült magatartása, aki Isten előtt földre veti magát, és ez az, amit a pápa akar.”

Fülep Dániel

(A Magyar Kurír 2011. július 27-én megjelent cikke nyomán.)

(Tengernek Csillaga, XVI/6.)